

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Micu Andrei în numele inculpatului Barladean Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Barladean Victor Stepan, născut la 24 octombrie 1976, originar și domiciliat în s.Sărata Galbenă, r-nul Hîncești.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.02.2014 - 10.09.2014,
2. Instanța de apel: 03.10.2014 - 21.11.2014,
3. Instanța de recurs: 19.03.2015 - 29.04.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 10 septembrie 2014, Barladean Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Barladean Victor, la 24 octombrie 2013, aproximativ la ora 18.00, aflîndu-se la domiciliul său din s.Sărata Galbenă, r-nul Hîncești, din motive de gelozie, acționînd cu intenție, i-a aplicat vecinului său Breabin Nicolae, mai multe lovituri în cap cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.559, fractură a procesului coronoid al mandibulei pe stînga, fracturi a oaselor nazale, fractură liniară a peretelui lateral a orbitei din dreapta, leziuni care nu sînt caracteristice căderii pasive de la înălțimea propriului corp pe suprafața plană sau neregulată, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către succesorul părții vătămate N.Breabin, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, fără aplicarea art.90 Cod penal, invocînd că prima instanță a constatat cu certitudine săvîrșirea infracțiunii de către acesta, însă la adoptarea sentinței a aplicat pedeapsa mai blîndă decît cea prevăzută de lege, neindicînd motivele condamnării cu suspendarea executării pedepsei, astfel scopul legii penale nu va fi atins.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, a fost admis apelul succesului părții vătămate N.Breabin, casată sentința în

partea aplicării pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Barladean Victor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a indicat că, potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal, face parte din categoria celor grave, care prevede o pedeapsă de la 5 la 10 ani închisoare. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru comiterea unei astfel de infracțiuni, urma să se țină cont de tipul de pedeapsă care va fi cel mai eficient pentru atingerea scopului legii. Însă, în cazul dat, prima instanță nu a ținut cont de consecințele survenite în cauză, de persoana inculpatului și caracteristica acestuia, care are un comportament neadecvat în societate, că infracțiunea a fost comisă de el în stare de ebrietate și din motiv de gelozie, nu a ținut cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite și de urmările prejudiciabile, astfel instanța de apel a conchis că reeducarea inculpatului este posibilă numai prin numirea pedepsei cu închisoarea.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Micu în numele inculpatului care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, pe motiv că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel s-a căit în cele comise, considerînd că pedeapsa stabilită cu închisoarea reală este prea aspră, reieșind din faptul că inculpatul nu are antecedente penale, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, este de acord să achite prejudiciul cauzat.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului și a succesului părții vătămate expuse în referință, prin care au solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră față de fapta săvârșită, solicitînd menținerea sentinței, prin care acestuia i-a fost stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării ei, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Barladean în baza art.151 alin.(1) Cod penal, și, critică decizia instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, invocînd că

aceasta nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei închisorii cu executarea ei reală, prevăzute de norma penală în baza căruia inculpatul a fost condamnat.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.151 alin.(1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat V.Barladean, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 10 ani.

Instanța de apel, luând în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care are un comportament neadecvat în societate, a comis infracțiunea în stare de ebrietate și din motiv de gelozie, de circumstanțele cauzei, de caracterul social periculos al infracțiunii săvârșite și consecințele acesteia, a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea lui de societate, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii, urmînd ca acesta să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la faptul că aplicarea art.90 Cod penal nu este proporțională faptei comise de către inculpat, motiv din care s-a dispus aplicarea pedepsei închisorii cu executarea ei reală.

Astfel, Colegiul penal remarcă că argumentele recurentului cu privire la menținerea sentinței, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii cu suspendarea executării ei pe termen de probă, nu pot fi reținute în speța dată, deoarece toate motivele invocate în recurs în susținerea acestor argumente (inculpatul a recunoscut vina, și s-a căit de cele comise, are la întreținere un copil minor, nu are antecedente penale, este de acord să achite prejudiciul cauzat), deja au fost luate în considerație de instanța de apel la aplicarea pedepsei închisorii cu executarea ei reală.

Instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa de 5 ani închisoare cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de fapta comisă.

Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicînd din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului V.Barladean pentru fapta comisă este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că temeiul invocat de recurent, precum că instanța nu și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe termen de probă, este neîntemeiat.

Astfel, pedeapsa inculpatului a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul A.Micu în numele inculpatului și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului Barladean Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 mai 2015.

Președinte

Elena Covaleno

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu